

Bir Kadın Ve Bir Zembil

– marcel · 19 Ağustos 2013

Ve Veya Soprano Bir Vaveyla - Hazırsanız başlıyoruz piyesimize
Evet! Artık sormayın, elimizde, ölçülerinize uygun bir konçertomuz var

Ücretsiz sevimlere çıkartıyoruz yılın bazı hüzünlerinde
Bu şiirin hız tutkunu azmettiricisi de içli bir cümle mesaisinde

Bir anda tornistan , okyanusun merkezinde
miço maço sıkıntıları , tüm tayfa aç bir tutam hasrete
mozolesini dikip, bir kaç dakika ağlamalıyız ya da ağlatmalıyız belki de
ki eğer ölmüşse bir şiir, asla mezarı açılmaz, sonra çarpar bizi o duygular
taş oluruz, kum oluruz, eli yüzü kirli bir ikircik oluruz sonra

bir mezbahada tüm cümlelerimi yüzüp, kıskançlıklarımı sıyırsınlar
içimden çıkacak "sen"i, o tertemiz günahlarına yem olarak versinler
ki daha besili ol, bir sonraki o isterik paragrafında
ki daha besili olayım, bir sonraki yapay rönesansımda

Anladım, şimdi sen ve ben, bu kitabın kapağını kırıp bir soygun yapacağız
peki benim payıma ne düşecek bu terkedilmiş önsözlerden - soru imi - ama az, imli
yine benim olsun paramparça o kitabın sadece düşü, hani soyduğumuz bazı ilhamlarını

Gökten zembille inenlerin öyküsü belki de bu cılız tiradlar
zamanında her leyleğin bir anne taklidi yaptığı gibi
inanmak sözcüğünün anlamını, birine inanmadığımız zaman bulduğumuz gibi
Ama o filmlerde, hani o barın arkasında duran ama hiç konuşmayan figüran
asıl aşık o işte, kendi beklenmedik baş rollerinde, gözyaşları kadrajın dışında

Son öyküm gösterime girdiğinden beri, uykularımın hasılatı pek düşük
belki de çıkmaz bir imza sorunu var yarattığım temanın
belki de üstüne giydirmeye çalıştığım bu cümleler bol gelecek sana
belki o yüzden, bu seansta bambaşka filmler oynatıyor makinistler

Bazen, şöyle yapıyorum şiirlerde,
en baştaki cümlemi yineliyorum ömrümün bir yerinde :
Ve Veya Soprano Bir Çıglık - Hazırsanız başlıyoruz piyesime

ikinci tekil, birinci tekile terfi ediyor, yırtılmış bir gazete ilanı gibi :
"yalnızlıktan temiz..."

Gökten inen bir zenbil kuramı...
bu mu binlerce yalnızlığımın beklediği zenbil.- im.
sahi lüzumu yok mu düşten bozma çakma sihirlerin
çıktığı çıkacağı budur zulamdaki tadı bozulmuş özlemlerin

Bir de adettendir, bazı şiirler bittiğinde jenerik akar
oynayanlar : sen, ben filan
bir veda çaresinde olanlar : sen ben filan
sevenler : öyle hızlı akar ki, okuyamayız bile...

Oktay Coşar